

عنوان مقاله:

استفاده از پلیمر در پوشش دار کردن بذر چغندرقد

محل انتشار:

دوفصلنامه چغندرقد، دوره 31، شماره 2 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

فرحناز حمدی - کارشناس ارشد موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه بذر چغندرقد- سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، ایران

داریوش طالقانی - دانشیار موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه بذر چغندرقد، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، کرج، ایران

سعید صادق زاده حمایتی - استادیار موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه بذر چغندرقد، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، کرج، ایران

حمید نوشاد - مربی پژوهشی موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه بذر چغندرقد، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، کرج، ایران

خلاصه مقاله:

این تحقیق با هدف تعیین تاثیر پلیمرستنز شده داخلی روی خصوصیات جوانه زنی و رشد گیاهچه بذر چغندرقد در آزمایشگاه، گلخانه و مزرعه در موسسه تحقیقات چغندرقد در کرج طی سال های 91-1389 انجام شد. آزمایش در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی در چهار تکرار و نه تیمار شامل بذر بدون پوشش (شاهد)، بذر پوشش دار با پلیمر خارجی و هفت مقدار پلیمر (دز) داخلی (بین 0/5 تا 5/3 گرم به ازای یک صد گرم بذر) اجرا شد. قوه نامیه، وزن خشک ریشه چه و ساقه چه در آزمایشگاه، بنیه بذر در گلخانه و درصد سبز و عملکرد کمی و کیفی محصول در مزرعه اندازه گیری شد. جهت تعیین تاثیر احتمالی پوشش بر زوال بذر و میزان جوانه زنی، در هفت نوبت و تاثیر در بنیه بذر در شش نوبت حداکثر تا 541 روز پس از پوشش دار شدن، نمونه برداری و بررسی شدند. نتایج حاکی از عدم وجود اختلاف معنی دار بین میانگین تیمارها از نظر میزان جوانه زنی بذر، درصد جوانه های غیرعادی در آزمایشگاه و بنیه بذر در گلخانه بود. تیمارهای مختلف پوشش پلیمری در سطح احتمال یک درصد بر وزن خشک ریشه چه و ساقه چه تاثیر معنی داری داشتند. بیشترین وزن خشک ریشه چه معادل 306/4 گرم مربوط به تیمار 0/5 گرم همراه با بذر بدون پوشش معادل 3/741 گرم و بیشترین وزن خشک ساقه چه (2/463-1/584 گرم) مربوط به تیمارهای بذر بدون پوشش، پلیمر خارجی و پلیمر داخلی با نسبت های 0/5 تا یک گرم در 100 گرم بذر اختصاص داشت. روند زوال بذر نشان داد که پس از گذشت 141 روز از فرآوری بذر، میزان جوانه زنی کاهش و درصد جوانه های غیرعادی افزایش یافت، اختلافات هر دو مورد در سطح احتمال یک درصد معنی داری بودند. تغییرات صفات مورد اندازه گیری، برای تیمارهای بذر بدون پوشش و بذر با پوشش پلیمری مشابه بود. تاثیر زمان بر بنیه بذر، در تیمارهای مورد مطالعه در سطح احتمال یک درصد اختلاف معنی داری نشان دادند و بیشترین بنیه (81/36-79/33 درصد) به تیمار پلیمر داخلی به میزان یک تا 1/5 گرم به ازای 100 گرم بذر اختصاص داشت. عدم تاثیر معنی دار تیمارها بر تراکم بوته پیش و پس از عملیات تنک و در زمان برداشت نشان داد که پوشش بذر تاثیری بر استقرار بوته در سطح مزرعه ندارد. باتوجه به نتایج این مطالعه مشخص گردید که تیمار پلیمر داخلی به میزان یک تا 1/5 گرم به ازای 100 گرم بذر، جهت افزایش بنیه بذر در پروسه فرآوری نتیجه مطلوب دارد.

کلمات کلیدی:

پلیمر، پوشش بذر، چغندرقد، جوانه زنی، زوال بذر، یکنواختی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/943847>

